

Hier volgen nog enkele soorten, waarvan de determinatie minder zeker was:

Pluteus chrysophaeus, als zodanig op de excursie herkend. Ik weet niet wie deze paddestoel heeft meegenomen.

De Heer v.d. Bergh ploeterde nog op 2 moeilijk te determineren *Rhodophyllus*-soorten, waaraan hij tenslotte de volgende namen gaf.

Rh. cf. undatus, een kleine donkere soort en

Rh. speculum. Deze deed aan *Rh. rhodophilus* denken, maar was naar zijn oordeel daarvoor te klein.

Op beide excursies was er bepaald geen overvloed aan paddestoelen. Integendeel, ik hoorde herhaaldelijk door deelnemers zeggen: "Er is niets!" En er werden allerlei meningen over de mogelijke oorzaak hiervan geuit: te vroeg, te nat, te koud, op sommige plaatsen ondanks de voortdurende regen nog te droog? Wie zal het zeggen. Maar in elk geval komt een groep mycologen met getrainde ogen nooit met lege handen thuis. En ook de heel kleine kunnen bijzonder interessant zijn! Wat mij betreft, waren dit geen waardeloze excursies. En nogmaals, behalve de hier genoemde 32 soorten, zijn er op de excursies nog heel wat meer namen genoteerd van meer algemeen bekende soorten.

Bij de tekeningen wilde ik nog opmerken, dat de hele paddestoelen op ongeveer 3/4 van de ware grootte zijn gereproduceerd. De microscopische onderdelen zijn geschetst zonder tekenapparatuur met een vergroting van + 450 x. Het gaat hier meer om de vorm dan om de juiste afmetingen. Die geven de boeken wel aan.

Dien Tjallingii-Beukers
Marterlaan 10
Wageningen - Hoog.

EEN MICROSCOPISCHE BELEVENIS

Op 1 oktober 1972 vond ik op het landgoed Zoomland, vlak ten O. van Bergen op Zoom in een wond van een beuk een 20-tal houtzwammen. Ze stonden dakpansgewijs dicht opeen, op ongeveer 2 m hoogte. De bovenzijde was ruig behaard, mooi warm bruin. De poriën aan de onderzijde waren klein en veranderden van kleur, als het licht er met een andere hoek op viel. Bij de bekende *Inonotus radiatus*, die men vaak vindt op elzen, is dat ook erg opvallend. Ik begon dus eens bij Jahn na te zien, welke soorten er in het geslacht *Inonotus* voorkomen en of er ook soorten met ruige, roodbruine beharing bestaan. Die zijn er inderdaad. In de tabel van Jahn komen we dan bij de vraag, of er "spinulae" aanwezig zijn; dat zijn dikwandige cellen. En bij *Inonotus cuticularis* wordt opgemerkt: met dichte, roodbruine beharing, waarin ankervormige spinulae voorkomen. Ik begon dus maar op goed geluk eens wat haren onder het microscoop te leggen. Het was meteen raak! Talrijke, dikwandige, donkerbruine spinulae, het was een fantastisch gezicht. Niet ten onrechte zegt Jahn: Die fantastisch geformten, anker- oder hellebardenförmigen hakig-vielspitzig-keuligen, dick braunwandigen Gebilde, an viel schmalere, dünnwandige Hyphen angehängt, sind gerade zu ein "mikroskopisches Ereignis". En dat was het.

Ankerzellen in de
behang van
Inonotus cuticularis

P. B. J.